

Arrest

nr. 116 374 van 23 december 2013
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 11 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, op 6 maart 1992 geboren te zijn te Bamenda en van Pinyin etnie te zijn.

U verklaarde dat na de dood van de vader van uw moeder (F.G.M.) (CGVS Nr. 0519195), de oom van uw moeder, (T.E.), het hoofd van de familie werd. Als 'kingmaker' had (T.E.) de plicht om zijn eerste dochter aan de king te geven. Aangezien de oom van uw moeder geen dochters had, besloot hij dat uw moeder moest huwen met de traditionele king, de fon van Pinyin, het dorp van uw moeder. Uw moeder weigerde dit te doen, omdat de man oud was en hij reeds met vele vrouwen gehuwd was. Zij vluchtte in

2005 naar België en diende er een asielaanvraag in. In 2010 keerde (F.G.M.) terug naar Kameroen en de mensen dachten dat ze terugkeerde om met de king te huwen. Nadat (F.G.M.) terug naar België keerde, belde uw tante (J.M.) u in maart 2011 op om te zeggen dat men beslist had dat u de plaats van uw moeder moest innemen en u met de king van Pinyin moest huwen. U dook onder bij uw kamergenote in Yaoundé. Toen u diezelfde maand naar de campus ging om uw schoolgeld te betalen, belde uw kamergenote u op om te zeggen dat mannen in traditionele kleding haar huis waren binnengedrongen. U kon één nacht bij een vriendin blijven en de dag daarop vond u een schuilplaats bij haar broer, (K.B.) te Douala. Na enkele maanden vroeg (K.B.) seks in ruil voor zijn hulp. U weigerde en werd daarop verkracht door (K.B.). U werd zwanger en op 27 juli 2012 beviel u van uw zoon (K.R.). Toen u in augustus 2013 met uw zoon naar het ziekenhuis ging voor een vaccinatie, werd u herkend door een vrouw uit uw dorp Pinyin. Enkele weken nadien zag u – toen u op de terugweg van de markt was – dat (K.B.) meegenomen werd door chiefs en door de politie. Buren gaven aan dat de chieft gekomen was en (K.B.) ervan beschuldigde u verborgen te houden. U ging naar de politie, maar de agent aan de desk zei dat u beter wegging, omdat de politie het bevel gekregen had om u te arresteren. U belde daarop de oudere broer van (K.B.) op en kon bij hem onderduiken in Tiko. U kwam via Facebook in contact met (E.), een ex-schoolvriend van u, en u legde hem alles uit. Hij stelde voor de Belgische verblijfskaart van uw zus (M.S.K.) te stelen en u zo zou kunnen reizen. Op 3 november 2013 verliet u Kameroen per vliegtuig. U reisde naar Nigeria, waar u (E.) – die u de Belgische verblijfkaart van uw zus gaf – ontmoette. Vervolgens reisde u verder naar België, waar u op 5 november 2013 toekwam op de luchthaven van Zaventem en een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door de Kameroense politie en door de chieft van uw dorp Pinyin, omdat u naliet met deze laatste te huwen, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen in de vragenlijst van het CGVS (dd. 6/11/2013) betreffende de redenen waarom u uw land ontvluchtte en in België asiel aanvroeg frappant verschillend zijn met de verklaringen die u aflegde voor het CGVS (dd. 20/11/2013)

Toen u in de vragenlijst van het CGVS (dd. 6/11/2013, vraag 4) gevraagd werd wat u vreest bij een terugkeer naar uw land van herkomst, gaf u aan dat u er geen leven en geen werk hebt. Verder gaf u aan dat u uw studies wil verder zetten en naar school wil gaan. Toen u daarop gevraagd werd om een kort overzicht te geven van **alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst** en u gevraagd werd of u weet waarom uw moeder naar België kwam, gaf u vaag aan dat het dezelfde problemen waren, dat u nooit bij uw moeder hebt kunnen wonen, dat uw moeder naar België gekomen is en trachtte haar kinderen naar België te halen, maar dat u reeds te oud was en dat u uw moeder mist en bij haar wil wonen (vragenlijst van het CGVS, dd. 6/11/2013, vraag 5). Ook toen u nadien gevraagd werd of u problemen had met de autoriteiten of met medeburgers, gaf u enkel aan niets te hebben om voor terug te keren en geen werk te hebben (vragenlijst van het CGVS, dd. 6/11/2013, vraag 9). Er dient te worden vastgesteld dat u in de vragenlijst van het CGVS geen enkele melding maakte van het gedwongen huwelijk tussen u en de chieft van Pinyin, noch van de verkrachting door (K.B.), toen u bij hem moest onderduiken, en deze elementen pas achteraf werden toegevoegd. Toen u door de dossierbehandelaar gevraagd werd waarom u bij uw asielaanvraag en in de vragenlijst van het CGVS geen melding maakte van het gedwongen huwelijk tussen u en de chieft van Pinyin en de verkrachting door (K.B.), gaf u aan dat iemand die u hier ontmoette u zei dat ze u zouden terugzenden indien u alles zou vertellen (gehoor CGVS, p.2). Echter, van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Tevens mag verwacht worden dat zij tijdens de ganse asielpcedure eenduidige verklaringen aflegt, temeer daar u gedurende drie jaar rechten studeerde aan

de universiteit van Yaoundé en men van iemand met dergelijke opleiding kan verwachten dat deze de asielpprocedure meer dan gewoon kent. **Uw asielaars komt dan ook verzinnen over.**

Verder dient te worden opgemerkt dat uw kennis betreffende de chief van Pinyin – de man waarmee u (én uw moeder vóór u) volgens uw verklaringen moest huwen en de kingmaker – quasi onbestaande is.

U verklaarde dat de oom van uw moeder en tevens de 'kingmaker' van uw dorp Pinyin, besloot dat uw moeder (F.G.M.) moest huwen met de traditionele king, de fon van Pinyin. U gaf aan dat uw moeder in 2005 naar België vluchtte en men in maart 2011 tegen u zei dat men beslist had dat u de plaats van uw moeder moest innemen en u met de king van Pinyin moest huwen (gehoor CGVS, p.11-12). U gaf aan dat u met dezelfde fon als diegene die uw moeder eerder ontvluchtte, moest huwen (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd wat de naam van de traditionele king was waarmee u moest huwen, ontweek u de vraag door te stellen dat ze hem niet steeds bij de naam noemen en dat ze hem in het dialect 'fon' noemen. Toen u daarop gevraagd werd of u de naam van de fon met wie u moest huwen dan niet kende, gaf u aan dat u zijn naam niet kende (gehoor CGVS, p.4). Toen de vraag later herhaald werd, gaf u – na lang nadenken – aan dat u enkel 'Muluh' als naam kent, maar u zijn volledige naam niet kent en u evenmin zijn echte naam kent (gehoor CGVS, p.14). Toen u naar de leeftijd van de man met wie u moest huwen gevraagd werd, gaf u aan het niet te weten, maar verklaarde u enkel dat hij oud is (gehoor CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd sinds wanneer de man met wie u moest huwen 'fon van Pinyin' is, gaf u aan het niet juist te weten (gehoor CGVS, p.14). Verder gaf u aan dat de man met wie u moest huwen reeds met verschillende vrouwen huwde, maar toen u gevraagd werd met hoeveel vrouwen hij dan gehuwd was, kwam u niet verder dan een schatting van vijftien tot twintig. Toen u daarop gevraagd werd de namen van deze vijftien tot twintig echtgenotes te geven, gaf u aan er slechts één te kennen, (I.). U kende de volledige naam van (I.) niet (gehoor CGVS, p.14). Toen u verder gevraagd werd hoeveel kinderen de man met wie u moest huwen had, gaf u aan het niet te weten. Evenmin kende u de naam van een van zijn kinderen (gehoor CGVS, p.14).

Toen u verder gevraagd werd wat de naam van de oom van uw moeder – de 'kingmaker' is, gaf u aanvankelijk aan dat het (T.E.) is, om vervolgens aan te geven dat ze hem zo noemen. Toen u gevraagd werd of (T.E.) zijn echte naam is, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.13). U gaf aan dat hij gehuwd is, maar toen u naar de naam van zijn vrouw gevraagd werd, gaf u aan het niet te weten. U gaf verder aan dat hij kinderen had, maar u had er geen idee van hoeveel kinderen hij had (gehoor CGVS, p.13). Verder gaf u aan dat de fon van Pinyin de bruidsschat reeds aan (T.E.) gaf om een vrouw te vinden. Toen u daarop gevraagd werd hoeveel de bruidsschat voor u bedroeg, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.13). Verder had u er geen idee van of er reeds een huwelijksdatum voorzien was voor het huwelijk tussen de fon van Pinyin en u (gehoor CGVS, p.16). Toen u gevraagd werd naar de namen van de ooms van uw moeder, gaf u aan enkel (T.E.) te kennen en u haar ooms verder niet kende (gehoor CGVS, p.15). Dit is opmerkelijk, daar u eerder verklaarde dat u wegliep van de ooms van uw moeder (gehoor CGVS, p.7). Toen u verder gevraagd werd of u de namen van andere personen die de fon van Pinyin assisteerden wist, gaf u aan van niet en u gaf aan niet veel over het paleis te weten (gehoor CGVS, p.14). Verder kende u de naam van de adviseur van de fon van Pinyin niet (gehoor CGVS, p.14).

Uw talrijke vaagheden en onwetendheden betreffende de oom van uw moeder - de kingmaker - en betreffende de fon van Pinyin zijn des te opmerkelijker, daar u aangaf (1) dat uw moeder (F.G.M.) reeds eerder onder druk gezet werd om met de fon van Pinyin te huwen, (2) dat u deze zaak met uw moeder besprak en (3) dat u zélf gedurende vijf jaren in het dorp Pinyin woonde (gehoor CGVS, p.7 en p.12).

Gelet op uw dermate slechte kennis betreffende bovenstaande twee spilfiguren in uw asielaars, maakte u niet aannemelijk dat u met de fon van Pinyin moest huwen, laat staan dat de fon van Pinyin, de bevolking van Pinyin en de politie u zouden zoeken omwille van uw weigering om met hem te huwen.

Verder gaf u aan dat u in mei 2013 naar Tiko verhuisde, omdat u zich daar moest verbergen (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd waar u zich juist verborg, gaf u aan het niet te weten, omdat u niet naar buiten ging en steeds binnen zat (gehoor CGVS, p.8). Toen de dossierbehandelaar u met het feit dat op uw openbare Facebookpagina een foto staat waaronder uzelf schreef dat u in Tiko in de golfclub bent, gaf u aan dat men u naar daar bracht. Toen u gevraagd werd waarom u aangaf in Tiko te zijn, terwijl u verborgen zat, reageerde u aanvankelijk niet, om nadien ontwijkend aan te geven dat het

op de Facebookpagina van uw partner (K.B.) staat (gehoor CGVS, p.9). De foto en uw commentaar ondermijnt uw eerdere verklaringen dat u in Tiko nooit buitenkwam en steeds ondergedoken zat en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Betreffende de door u aangehaalde verkrachting door (K.B.), de vader van uw zoon, kan worden opgemerkt dat u aanhaalde dat u hem leerde kennen, omdat hij de broer van een vriendin van uw kamergenote in Yaoundé was en u bij hem een schuilplaats vond. Verder gaf u aan dat (K.B.) na enkele maanden seks in ruil voor zijn hulp vroeg, wat u weigerde, waarop hij u twee nachten later verkrachtte (gehoor CGVS, p.12). Toen u gevraagd werd waarom u niet gewoon bij hem wegging, gaf u aan dat u niemand had om naartoe te gaan en u bescherming nodig had van iemand die voor u naar buiten ging (gehoor CGVS, p.17). Eerder gaf u nochtans zelf aan dat u naar het ziekenhuis ging en naar de markt (gehoor CGVS, p.12). Gelet op het feit dat u niet aannemelijk maakte dat u gedwongen werd te huwen met de fon van Pinyin, kan geen geloof gehecht worden aan het feit dat u zich moest verschuilen bij (K.B.). Bijgevolg kan evenmin geloof gehecht worden aan de aangevoerde gevolgen van het verschuilen bij (K.B.), met name dat u ingevolge dit verschuilen een verkrachting onderging. Overigens blijkt uit foto's op uw Facebookpagina en die van uw partner (K.B.) dat u na maart 2011 (het moment sinds u volgens uw verklaringen ondergedoken zat) een tiental keren op openbare plaatsen was en poseerde voor de camera (zie administratief dossier). Van iemand die werkelijk de traditionele mannen uit haar dorp Pinyin vreest en die onderduikt en verborgen zit, kan verwacht worden dat ze niet voortdurend in het openbaar verschijnt en het mogelijke doet om betrapping te voorkomen. Het feit dat u dit niet deed, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

U legde een paspoort (Nr. (...)) en een Belgische verblijfstitel (Nr. B (...)) op naam van uw zus (M.S.K.) neer. U verklaarde dat u het paspoort (Nr. (...)) op naam van uw zus 3 (M.S.K.) in Kameroen aanvroeg met de Kameroense identiteitskaart van uw zus (M.S.K.) en u de Belgische verblijfstitel (Nr. B (...)) op naam van uw zus (M.S.K.) liet stelen door (E.), een ex-schoolvriend (gehoor CGVS, p.10-11). Ook de door u neergelegde vliegtuigtickets staan op naam van uw zus (M.S.K.). Al deze documenten behoren uw zus toe en hebben bijgevolg geen enkele bewijswaarde voor uw identiteit of asielaanvraag. Verder legde u een vonnis (Nr. (...)) neer dat uw geboortedatum en geboorteplaats bevestigd en u legt ook een geboorteakte (Nr. (...) – dd.29/7/2010) neer. Het vonnis en de geboorteakte die u voorlegt, bevatten geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door deze documenten worden bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en deze documenten. De door u neergelegde scholingsattesten, tonen aan dat u uw bachelor in de rechten behaalde, wat niet meteen in twijfel getrokken wordt, maar verder niet relevant is voor uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

Betreffende de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en deze op het CGVS, wijst verzoekster erop dat zij op het CGVS spontaan stelde dat zij de werkelijke reden van haar asiel op de DVZ niet uiteengezet had. Zij stelde dat de omstandigheden waarin zij haar verhaal moest vertellen en het verkeerde advies dat zij in

het transitcentrum had gekregen, aan de basis lagen van de valse verklaring. Tijdens haar gehoor op het CGVS heeft zij wel het werkelijke asielrelaas uiteengezet. Haar houding op de DVZ werd louter en alleen gemotiveerd door de vrees om gerepatrieerd te worden en door onwetendheid. Zij had geen intentie om de Belgische asielinstanties te misleiden. Op de DVZ stelde verzoekster trouwens dat zij om dezelfde reden als haar moeder Kameroen verliet, hetgeen op het CGVS herhaald en bevestigd werd middels de juiste versie van haar asielrelaas. Verzoekster stelt dat het algemeen geweten is dat asielzoekers helemaal geen advies of begeleiding krijgen in de eerste fase van hun asielprocedure.

Wat betreft haar kennis van de "king" wijst verzoekster erop dat zij gedurende een relatief korte periode in haar dorp gewoond heeft, dat zij niet door haar moeder opgevoed werd en dat zij het grootste deel van haar jeugd bij haar grootmoeder doorbracht. Dat zij ver van haar dorp en van het milieu van haar moeder woonde, verklaart volgens haar haar onwetendheid over de persoon van de "king" en over de oom van haar moeder. Verzoekster had tevens nooit verwacht dat zij met de "king" moest trouwen en was onaangenaam verrast toen zij van haar tante vernam dat zij de plaats van haar moeder diende in te nemen. Voordien werd verzoekster nooit betrokken bij de zaken betreffende de oom en de "king". Verzoekster was studente en hield zich niet bezig met wat in het dorp gebeurde. Zij woonde in de stad en had geen contact met haar dorp.

Aangaande de foto op haar *facebook*-pagina stelde verzoekster duidelijk dat zij de foto's en de commentaren niet zelf op haar *facebook*-pagina plaatste, maar dat de vader van haar kind dit deed. Zij blijft bij haar verklaring volgens dewelke zij verborgen leefde vanaf het begin van haar problemen tot het moment waarop zij haar land van herkomst verliet. Zij verliet de woning af en toe om naar de markt en naar het ziekenhuis te gaan, hetgeen zij zelf diende te doen omdat de vader van haar kind niet steeds beschikbaar of bereidwillig was om die boodschappen voor haar te doen. Verzoekster bleef nochtans voorzichtig omdat zij wist dat zij nog steeds gezocht werd en op elk moment opgepakt kon worden.

Verweerders stelling dat haar verblijf bij (K.B.) en haar verkrachting door deze laatste ongeloofwaardig zijn, is volgens verzoekster gebaseerd op het feit dat de vrees voor vervolging zoals verzoekster deze uiteengezet heeft, ongeloofwaardig zou zijn. Deze stelling is volgens verzoekster niet op een objectief element gebaseerd. Het feit dat het motief van verzoeksters vlucht ongegrond zou zijn, werd niet op ontegensprekelijke wijze aangetoond en verweerder kan er zich dan ook niet op baseren om conclusies te trekken in een ander feit.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Aangaande verzoeksters verklaringen op de DVZ en op het CGVS, dient te worden opgemerkt dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op

haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoekster dermate essentiële en frappante elementen als het gedwongen huwelijk met de “king” van Pinyin en de verkrachting door (K.B.) hierin zou hebben vermeld. Bovendien liet zij de beweerde feiten niet enkel onvermeld, doch verklaarde zij tevens uitdrukkelijk dat zij, benevens de in de vragenlijst aangehaalde feiten, geen andere problemen kende met haar autoriteiten of medeburgers.

Dat verzoekster op de DVZ verklaarde dat zij in haar land van herkomst geen leven en geen werk heeft en dat zij haar studies wenst verder te zetten en naar school wenst te gaan, terwijl zij op het CGVS verklaarde dat zij vreest gedwongen te worden uitgehuwelijkt aan de “king” van het dorp Pinyin en verkracht werd door de vader van haar kind, (K.B.), doet dan ook in hoge mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Dat verzoekster op het CGVS spontaan verklaarde dat zij op de DVZ op aanraden van een persoon in het transitcentrum haar asielrelaas niet waarheidsgetrouw uiteenzette, kan, gelet op de hiervoor uiteengezette op haar rustende medewerkingsplicht, niet aanvaard worden. Dat zij op de DVZ tevens verklaarde haar land van herkomst ontvlucht te zijn omwille van dezelfde reden als haar moeder, doet hieraan geen afbreuk. Ten overvloede merkt de Raad op dat uit een lezing van de vragenlijst van het CGVS die verzoekster op de DVZ invulde, blijkt dat verzoeksters moeder om dezelfde reden als door verzoekster aangehaald naar België kwam (met name dat zij in Kameroen geen leven en geen werk had) en niet dat verzoekster om dezelfde reden als haar moeder naar België kwam, daar “dezelfde reden” het antwoord is op de vraag waarom haar moeder naar België kwam (administratief dossier, stuk 8, vraag 3.5). Waar verzoekster nog stelt dat asielzoekers in de eerste fase van hun asielprocedure geen advies of begeleiding krijgen, merkt de Raad op dat de vragenlijst van het CGVS aanvangt met een voorafgaand advies, waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat een asielzoeker steeds de waarheid dient te vertellen, aangezien valse of onjuiste verklaringen tot gevolg kunnen hebben dat de asielaanvraag wordt verworpen en dat diegenen die aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen, niet gelooft mogen worden (administratief dossier, stuk 8).

Vervolgens tracht verzoekster haar in de bestreden beslissing vastgestelde gebrekkige kennis aangaande de “king” van het dorp Pinyin te verklaren door erop te wijzen dat zij ver van haar dorp en van het milieu van haar moeder woonde, dat zij nooit eerder betrokken werd bij de zaken betreffende haar moeders oom en de “king” en dat zij een regelmatige studente was. Aangezien verzoekster beweert te worden uitgehuwelijkt aan de “king” van het dorp Pinyin, kan redelijkerwijze van haar verwacht worden dat zij de nodige interesse aan de dag legt en zich tracht te informeren omtrent de man aan wie zij zou worden uitgehuwelijkt. Dit klemmt des te meer daar verzoekster stelt dat haar moeder aanvankelijk ook aan deze “king” zou worden uitgehuwelijkt en dit door diens eigen oom (gehoorverslag CGVS, p. 7), zodat verzoekster via haar eigen familie meer informatie zou hebben kunnen vragen. Dat verzoekster niet meer in het dorp woonde en studente was, doet hieraan geen afbreuk. Verzoekster komt dan ook niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Wat betreft de foto's en commentaren van verzoekster op een golfterrein op haar *facebook*-pagina, terwijl verzoekster beweerde ondergedoken te leven, stelt zij in onderhavig verzoekschrift dat de vader van haar kind deze foto's en commentaren op haar *facebook*-pagina plaatste. Wie de foto's en commentaren plaatste, is echter irrelevant, aangezien er in elk geval uit blijkt dat verzoekster niet het ondergedoken leven leidde, waarbij zij slechts enkele keren naar de markt en het ziekenhuis zou gaan, zoals zij dit tijdens haar gehoor voorstelde (gehoorverslag CGVS, p. 8, 12 en 17).

Gelet op het geheel van voorgaande elementen dient besloten te worden tot de ongeloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht: *“Betreffende de door u aangehaalde verkrachting door (K.B.), de vader van uw zoon, kan worden opgemerkt dat u aanhaalde dat u hem leerde kennen, omdat hij de broer van een vriendin van uw kamergenote in Yaoundé was en u bij hem een schuilplaats vond. Verder gaf u aan dat (K.B.) na enkele maanden seks in ruil voor zijn hulp vroeg, wat u weigerde, waarop hij u twee nachten later verkrachtte (gehoor CGVS, p.12). Toen u gevraagd werd waarom u niet gewoon bij hem wegging, gaf u aan dat u niemand had om naartoe te gaan en u bescherming nodig had van iemand die voor u naar buiten ging (gehoor CGVS, p.17). Eerder gaf u nochtans zelf aan dat u naar het ziekenhuis ging en naar de markt (gehoor CGVS, p.12). Gelet op het feit dat u niet aannemelijk maakte dat u gedwongen werd te huwen met de fon van Pinyin, kan geen*

geloof gehecht worden aan het feit dat u zich moest verschuilen bij (K.B.). Bijgevolg kan evenmin geloof gehecht worden aan de aangevoerde gevolgen van het verschuilen bij (K.B.), met name dat u ingevolge dit verschuilen een verkrachting onderging. Overigens blijkt uit foto's op uw Facebookpagina en die van uw partner (K.B.) dat u na maart 2011 (het moment sinds u volgens uw verklaringen ondergedoken zat) een tiental keren op openbare plaatsen was en poseerde voor de camera (zie administratief dossier). Van iemand die werkelijk de traditionele mannen uit haar dorp Pinyin vreest en die onderduikt en verborgen zit, kan verwacht worden dat ze niet voortdurend in het openbaar verschijnt en het mogelijke doet om betrapting te voorkomen. Het feit dat u dit niet deed, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas."

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS